

взискателна към моите първи ученици, затрупвах ги със задачи, за един от изпитите бях препоръчала над 30 източника. Изненадата ми беше голяма, когато слабичкото мургаво момче ми показа събраните книги, беше се поровил в шуменските библиотеки, беше прибавил издания, които не бях виждала. А знаех, че освен лекциите, той работеше и през нощта. Беше успял да спечели и симпатиите на всички – пееше, рецитираше чудесно, наричахме го „нашият Христо”. И не се изненадах, когато се срещнахме след години – беше защитил успешно дипломна работа по методика на обучението по български език, предстоеше му и специализация в Софийския университет.”

– „Споделено” – така озаглавява писмото си учителката **Вяра Крумова от Дулово:**

„Ако правя равностметка на моя професионален живот, трябва да поставя на първо място името на Христо Кючуков. Той ме насочи, той мотивира усилията ми в обучението на децата в началните класове в условия на билингвизъм. По негова идея заработи ползвателната ни Школа за развитието на писмената реч в Силистра – така създадохме, пак по предложение на г-н Кючуков, „Клуб на учителя” в общината, съчетахме го с пътуващи семинари във Велико Търново. И още колко дискусии, лекции, практически занимания, лектории – винаги с конкретна методическа помощ, сърцато и всеотдайно.”

„От него съм научила много, не само в областта на педагогиката и методиката на преподаването – допълва директорката на общообразователното училище в силистренското село Средище Снежана Цанева. – Той ме въведе в богатата история и култура на ромите, той ме научи на толерантност и човечност. Възхищавам се на неизчерпаемата му енергия, на търпението в пряката работа с учителите, с децата. Винаги е пълен с идеи и ентузиазъм, работохолик, полиглот. Разбира се, не трябва да пропускам винаги изрядния му външен вид, таланта му да се весели, да увлича и другите. Гордея се, че го познавам – очарователен мъж, висок професионалист, изключителен човек!”

– **Още едно мнение – на Джевит Махмуд, участник в първата Лятна школа по ромски език във Варна. Тя събира през 2001-а г. петдесет запалени, ентузиазирани млади роми – студенти от цяла България.**